QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM
die Iouis 27. Nouembris.

M. IACOBO DE BOVRGES
DOCTORE MEDICO, MODERATORE.

Sunt ne fœminæ breuioris staturæ fœcundiores?

I.

VIVENS quodlibet naturâ duce (veluti suæ legis oblitâ) votis omnibus æternitatem appetit; quam cùm nec alimentis, nec medicamentis, viuentium quisquam asse-qui possit (hunc enim quem nos agimus diem cum morte diuidimus) generationis beneficio indipiscitur; quâ simile in suum locum reponens, in id & languidam & inclinantem suam vitam confert, & quasi repuerascens, quodammodo perpetuus fit & æternus. Generationis autem hujus non vna eademque est ratio: plantæ jugiter alimento inhærescentes, & altissimis defixæ radicibus, cùm ad mouendum forent ineptæ, confusas ac perpetuò mixtas habuerunt maris & fœminæ vires, vt ex sese ipsis nullo alterius congressu progignerent. Animalium verò quædam sine coitu, affricatione solâ; alia per fœminei pudendi receptionem; nonnulla sine masculo intra se concipiunt; sunt, quæ solâ putredine generantur, nunquam partu; quædam modò ex putri materiâ, modò ex semine; sed mutilus est horum omnium & imperfectus procreandi modus. Nobilior est perfectorum animalium generatio; nata quippe ad præstantiora cognitionis munera, nec alimento penitùs affixa, omni impetu in gene-

rationem ruunt. In his maris & fœminæ ſexum natura diſcreuit, κατὰ μὲν τὸν λόγον, τῷ δύνασθαι ἕτερον ἑκάτερον; κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν μορίοις τισί; & ſi quando generare debent, coeant commiſceanturque neceſſe eſt, vt ex ambobus quaſi vnum fiat animal.

II.

GRAVIVS à mulieribus læſos putauerim, qui fœminam naturæ παρέκβασιν, ζῷον πεπηρωμένον primi vocauere. Æqualis eſt vtriuſque ſexus neceſſitas; nec marem, etſi ἔχοντα τὴν τῆς κινήσεως, καὶ τῆς γενέσεως ἀρχὴν, per ſe quidquam efficere poſſe putandum. Ad generationem ſemen fœcundum fœminæ conferunt, & quæ fœtus vberrimos procreant, effundunt plurimum, craſſum, viſcidum, album, ſpumoſum, temperatum, & ſpirituum benignitate perfuſum: quod virili probè commixtum, vterus nec anguſtiâ, nec obſtructione, nec contorſione, nec oris obliquitate impeditus, nec inſigni intemperie affectus (quod ſuffitu non cognoueris) exſuſcitat, & ad agendum impellit. Tum vis διαπλαστικὴ materiam variè diſtrahendo, verſando, figurandóque, intra ſeptem dierum interuallum, omnium particularum ſimul & ſemel prima ducit ſtamina; πάντα ὁμοίως ἀρχὴ, καὶ πάντα τελευτή; omnéque conformationis opus diebus ad ſummum quadraginta duobus abſoluit. Quo quidem tempore inania partium ſpermaticarum ſtamina, ſanguine menſtruo, copiâ & qualitate laudabili, διὰ τῆς τοῦ ὀμφαλοῦ προσφύσεως conuecto, expleri conſueuerunt; qui toto geſtationis tempore, per eandem viam ad fœtum deducitur, ad cujus alimoniam imprimis erat neceſſarius; prima enim, quæ vitam dedit hora, carpſit.

III.

VT vitæ & mortis fatum à principiis noſtræ generationis, ita ab ipſorum vbertate, vel paupertate corporum proceritas breuiorque ſtatura pendet. Nec ſolus calor natiuus per ſe incrementum moliri poteſt, niſi copioſa ſuppetat materia, quæ par ſit corpori in omnem dimenſionem extendendo. Quare toto cælo aberrant, qui de temperamento audent conjecturam ſumere ex corpore vel majore vel minore: nihil obſtat quominus, quod molem habet

ampliorem, vel quod anguſtioribus concluſum eſt limitibus, optimam omnium qualitatum commoderationem ſortitum ſit. Corpus quod neque denſum ſit, aut rarum; neque durum, aut molle; neque glabrum, aut pilis luxurians; quantæcumque magnitudinis extiterit, temperatiſſimum eſt cenſendum. Maléque admodum fœminas minores, aut humoris inopiâ, aut immoderatione caloris, ſteriles quiſpiam exiſtimauerit. Vt æquabilem primarum qualitatum temperiem ſortiri poſſunt; ſic optimam partium omnium commoderationem ipſas obtinere nihil prohibet: mutuo quippe gaudent conſortio aptus partium commenſus, temperieſque laudabilis.

I V.

IDEM alimentum materia eſt nutritionis, accretionis, generationis: ᾗ μὲν γὰρ ποσόν τι τὸ ἔμψυχον αὐξητικόν. ᾗ δὲ τὸ δέ τι, καὶ οὐσία, τροφή· quatenus verò ſuperfluit, fit materia generationis. Vnde φυτὰ ἔυζωα minùs feracia; obeſi vt plurimùm ſterilitate damnantur; primisque & vltimis vitæ temporibus infœcunda ſunt animalia: abſolutâ ſiquidem partium omnium nutritione, nihil ſupereſt reliquiarum. Molis majoris animalia minùs ſuperflui congerunt, omni alimento in nutritionem, & augmentum partium abſumpto; minora, plurimum: ex quo vtrumque copioſum generationis habetur primordium, ſemen & ſanguis menſtruus, excrementa alimenti vltimi, quod in membra diſtribuitur. Satiatis quippe partibus ſingulis, ruber & purus ſanguis in trunco magnæ arteriæ redundans, vi trahendi eximiâ, quâ inſtructi ſunt teſtes, pellicitur; vbi rubro colore in candidum mutato, ſeminis charactere inſignitur. Et ſi mora deſit tempeſtiua, huic adimplendo muneri, vt in libidinoſiſſimis & petulantiſſimis, ſemen cruentum effunditur, nulla alterationis referens veſtigia.

V.

QVÆ animalia teſtibus carent, vt piſces, & ſerpentes, ſolóſque meatus rectos obtinent, ſunt ea omnia ταχύτερα πρὸς τὴν ἐργασίαν τῶν συνδυασμῶν. Simili ratione quâ εὐθυέντερα ζῶα, quibus nullis inteſtinorum gyris, præceps alimentorum curſus inhibetur, gulæ & inſaturabili

abdomini addicta sunt. Quæ vero testes habent, sed intùs abditos, vt auium genus omne, continuo veluti seminis orgasmo agitata, feruntur tota ad libidinem. At quæ castiora esse conuenit, purioremque vitæ modum tenere, vt testes habuerunt foris prominulos, sic ἕλικας ἔχουσιν οἱ πόροι: ne libido vehemens crebraque incitetur. Non hæc fortuitò sanè aut temerè facta sunt, fœcundioribus natura stimulos addidit majores, vt vberrimo fœtu terram mariáque frequentarent. Animalium enim alia sunt πολυτόκα, alia ὀλιγοτόκα, alia μονοτόκα. Vt plurimùm vnum edunt fœtum τὰ μώνυχα: paucos gerunt διχηλά: vberrimos πολυσχιδῆ: quod vt plurimùm cum ijs differentiis, corporum staturæ consentiant: partus quippe copiosioris aut parcioris causa, ad magnitudinem vel paruitatem referenda venit: quò enim majore sunt corpore animalia, hòc minùs fœcunda sunt; Singulos gignunt elephanti, cameli, equi; acanthis, auis minima, duodenos. Pisces tot ova, vt vulva vnum esse ovum, in parvis quidem pisciculis esse videatur. Sunt enim hi fœcundissimi, vt in cæteris quoque tum plantis, tum animalibus euenit. ἡ γὰρ τοῦ μεγέθους αὔξησις τρέπεται ἐπὶ τὸ σπέρμα τούτοις.

Ergo fœminæ breuioris staturæ fœcundiores.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Dionysius Puylon. *M. Edmondus Charrier.* *M. Iacobus Renaut.*
M. Ioannes Baptista de Reuelois. *M. Raphaël Maurin.* *M. Nicolas Langlois.*
M. Fabianus Perreau. *M. Ludouicus Gallois.* *M. Gilbertus Puylon.*

Proponebat Lutetiæ MATHÆVS THVILLIER Ambianus, A. R. S. H. M. DC. LXIV.

PARISIIS,
Apud F. MVGVET, Regis ac Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographum, viâ Citharæ, ad insigne Adorationis trium Regum.